SREČANJE Z GROSUPELJČANI

Potrebno je veliko sodelovanje

Občina Grosuplje in občina Vič-Rudnik imata poleg skupnih OZD (IMP Livar, TOZD Posestva, itd.) še vrsto skupnih komunalnih in drugih stičnih točk. Sodelovanje med sosedi pri razreševanju skupnih problemov ter izmenjava izkušenj so zato nujno potrebni. Tako so se 27. maja srečali na Viču predstavniki izvršnih svetov, občinske skupščine in občinskih družbenopolitičnih organizacij obeh občin. Med obiskom so se udeležili otvoritve novih prostorov IGO na Koprski ulici, bili pa so še v Tobačni tovarni in na farmi Gmajnice.

V prvem tromesečju se je v občini Vič-Rudnik, po besedah predsednika njenega izvršnega sveta Jožeta Vučemila, celotni prihodek povečal za 35 odstotkov, dohodek za 28, akumulacija za 28 in izgube za 74 odstotkov v primerjavi z enakim obdobjem lani. Število izgubarjev je od 9 narastlo na sedanjih 14. Tobačna tovarna, ki je največji izgubar naj bi letos prišla na pozitivne številke, je pa tudi nekaj takih (Ljubljanske opekarne, Komunalno podjetje…), kjer se bodo razmere še zaostrovale. Izvoz je večji za 26 odstotkov. Zaskrbljujoč je položaj na področju osebnih dohodkov, saj so bile OZD bolj disciplinirane, kot je bilo pričakovati in sedaj bodo tu nujne nekatere korekcije.

»Podobne odstotke imamo tudi v Grosupljem, le izgub v gospodarstvu nimamo,« je dejal predsednik grosupeljskega IS Franc Gruden. Izvoz je bistveno večji, res pa je, da je bil v preteklosti pičel. V gospodarstvu z osebnimi dohodki ni težav, pač pa je le teh precej v otroškem varstvu, šolstvu in zdravstvu. Tu bo s 1. junijem opravljena korekcija. V kmetijstvu so rezultati ugodni. S težavami v TOZD Posestva, ki ima svoje farme v obeh občinah pa se bomo skušali sami spopasti in jih razrešiti. IMP Livar se dogovarja o povezovanju z Unitasom. Če bodo pogovori uspešni, bo nujen dogovor o livarni barvnih kovin, ki je sedaj na Viču. V Grosupljem bodo v juniju dokončali načrte za vodovod, ki bo povezoval tudi Turjak. S sredstvi vodovodnega sistema Sevnik pa bo zagotovljena voda tudi v viškem delu Vina. Dogovori o ureditvi pokopališča za Šmarje in Škofljico so v teku, prav tako ni večjih težav pri gradnji telefonskega omrežja med Laščami in Turjakom na odseku, ki teče skozi grosupeljsko občino. Grosupeljska DO Tabor ima prioritetno nalogo zgraditi trgovino na Škofljici.

Neskladja pri tobaku

V Tobačni tovarni, ki ima 112 letno tradicijo, je v 7 TOZD zaposlenih 2200 delavcev. Nekaj TOZD je tudi v drugih republikah. Na celotni prihodek lani, ki je znašal 7,54 milijarde dinarjev je bilo 6 milijard davka. Težave imajo, ker se cene tobaka in cigaret zaradi neusklajenih davkov ne ujemajo. Lani so tako imeli 330 milijonov din izpada dohodka. Z veliko odrekanja doma ter pomočjo družbenopolitične skupnosti pa je bilo ob zaključku le 100 milijonov din izgube. Že v letošnjih prvih treh mesecih pa je bila le ta 900 milijonov. Z novimi cenami naj bi izgubo pokrili v devetih mesecih. Da do podobnih problemov ne bi več prihajalo bi bila nujna sprememba sistema davka. Sicer pa marsikaj pove podatek, da je povprečni OD v Tobačni tovarni 12.000 din mesečno kar je za kakih 20 odstotkov pod povprečjem gospodarstva SRS.

Krave »molzejo« izgubo

Ljubljanske mlekarne TOZD Posestva imajo v občini Grosuplje farmi v Boštanju in Grosupljem, v občini Vič-Rudnik pa na Bokalcih in na Gmajnicah. Za letos načrtujejo 18,5 milijard prihodka, kar pa bodo verjetno presegli. Na Gmajnicah imajo skupno 266 krav. Mlečnost je 4250 litrov letno na kravo. Na Bokalcih pa se bližajo slovenskemu rekordu z 21 litri dnevno na kravo. Uspehe dosegajo predvsem z boljšo krmo in selekcijo živine. V aprilu so na farmi Gmajnice pridelali pri litru mleka 23 par izgube, v Boštanju pa 1,20 par. Izgubo skušajo pokrivati s svojo poljedelsko in gozdarsko proizvodnjo. Trenutno največji problem je pomanjkanje beljakovinske krme. Sicer pa imajo na Gmajnicah (v Boštanju je obratno) dobro urejeno porodnišnico pa toliko slabšo hladilnico. »Sicer pa družbenega kmetijstva ne bi smeli toliko napadati, saj dosega zavidljive rezultate,« je še menil ob obisku direktor TOZD Posestva Franci Zalar.

Pogovori predstavnikov obeh sosednjih občin so nakazali vrsto vprašanj, ki jih morajo skupno razreševati, obenem pa tudi vrsto možnosti za še tesnejše sodelovanje. Taki pogovori bodo v prihodnje prav gotovo še potrebnejši.

IVO BREČIČ

OB PRELIVANJU DELA, PRETOČITI TUDI SREDSTVA ZA OSNOVNO ZDRAVSTVO

Ko bi bili odstotki že denar

Dogajanja v občinski zdravstveni skupnosti ter v kolektivu Zdravstvenega doma Ljubljana TOZD – Vič so tako razpredena in raznolika, da jih bo težko zajeti v celoti v ta zapis. Na najaktualnejše premike v skupnosti ter pri izvajalcih so nas opozorili predsednica skupščine Tončka Rožičeva, predsednik koordinacijskega odbora mag. Jože Golmajer, predsednica KPO TOZD Vič dr. Jožica Recer ter član KPO in koordinacijskega odbora dr. Franc Sluga.

Skupščina tretjega mandata občinske zdravstvene skupnosti deluje od 25. maja lani. Dosedaj se je osemkrat zbrala na zasedanju. V zboru uporabnikov je 63 delegatskih mest, v zboru izvajalcev pa sedem.

Na zasedanjih je dobra udeležba, saj imajo izvajalci povprečno 86 odstotno prisotnost, uporabniki za 76 odstotno.

»V naši skupščini spoštujemo delegatska vprašanja in pobude. Zato smo jih postavili na drugo mesto v dnevnem redu in skrbimo, da so odgovori posredovani najkasneje na naslednjem zasedanju skupščine. Na vsakem zasedanju je izraženih najmanj pet delegatskih vprašanj ali pobud,« je opredelila razmerje vodstva skupščine do delegatov Tončka Rožičeva.

V občinski zdravstveni skupnosti so zadovoljni z delom strokovne službe mestne zdravstvene skupnosti. Zato menijo, da niso povsem na mestu težnje za združitev samouprave oziroma strokovnih služb zdravstvene skupnosti z občinsko upravo oziroma njihovim komitejem za družbene dejavnosti. Taka združitev bi lahko pomenila odvzem osnovne vloge samoupravnim interesnim skupnostim in sicer izmenjavo potreb med uporabniki in izvajalci.

Brez nejasnosti

Koordinacijski odbor se je sestal štirinajstkrat. Ker je snovi za obravnavo vedno dovolj, se dogovarjajo, da bi se zbirali po potrebi celo vsak teden. To bo sicer precej obremenilo člane odbora, vendar so se tako odločili zato, da bi lahko pravočasno pretehtali vsa dogajanja in imeli pripravljena ustrezna stališča, mnenja, ocene in sklepe za delo skupnosti in njenih organov.

»Ker naše delo poteka v zelo odgovornem času, poglobljeno proučimo vsa gradiva in vedno zahtevamo ob nejasnostih tudi razlage strokovnih delavcev. Le s čistimi in jasnimi razmerji lahko pristopamo k dogovarjanju v mestu in ljubljanskem območju.

To velja tudi za letošnji finančni plan. Kakorkoli obračamo odstotke, denarja je manj, kot bi ga želeli imeti. Zanimivo je to, da sedaj napovedujejo 10,7 odstotno povečanje sredstev za celotno zdravstvo. Žal bo delež sredstev za neposredno zdravstveno delo porasel manj, saj bodo večino dodatnih sredstev (v primerjavi z letom 1982) pobrala zdravila, boleznine, potrebe SLO.

Osnovno zdravstveno varstvo zahteva najmanj tolikšno povečanje sredstev, kot ga bosta deležna bolnišnično zdravljenje in republiška solidarnost. Tudi zato, ker v zadnjem času precej bremen prehaja iz bolnišnic na teren, z njimi pa žal ne priteka tudi enakovreden del sredstev,« je opredelil nekatera gibanja v občinski zdravstveni skupnosti predsednik koordinacijskega odbora magister Jože Golmajer.

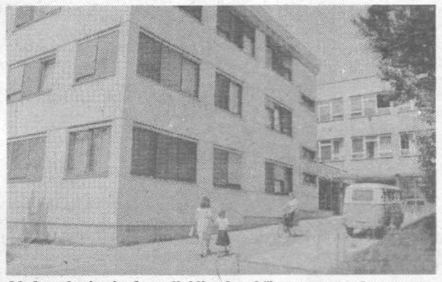

Medtem ko imajo druge ljubljanske občine osnovno zdravstvo strnjeno v enega ali dva domova, imamo pri nas poleg zdravstvenega doma na Nanoški še zdravstvene enote po vseh večjih krajih občine. Te enote so sorazmerno dražje kot skupen zdravstveni dom. To bi morali upoštevati tudi pri določanju sredstev za delo osnovnega zdravstva po posameznih območjih

To ekipo zdravstvenih delavk smo srečali na nedavnem tekmovanju kolesarjev in motoristov na Viču. S svojo prisotnostjo na terenu pa lahko ponazorijo obveznost zdravstvenih delavcev, da se neprestano gibljejo tam, kjer so večje organizirane skupine občanov ali krajanov oziroma tam, kjer se pojavi bolezen. Zato bi morali zdravstvene domove izvzeti iz seznama omejevanih uporabnikov bencina.

Zelena knjiga

S 1. julijem bodo pričeli v zdravstvu uporabljati »Enotni seznam zdravstvenih storitev in samoupravni sporazum o njihovi uporabi«. Zdravstveni delavci so ga poimenovali »Zelena knjiga«.

V času, ko naj bi povsod varčevali in predvsem bolje izpolnjevali že dogovorjeno, so morali zdravstveni delavci spet prebiti precej dragocenega časa na poučevanju o izvajanju »Žele knjige« in spoznavanju najrazličnejših obrazcev. ČAS JE DENAR in tega je v zdravstvu premalo za redno delo, zato ga je resnično škoda za različne dodatne administrativne obveznosti. Viški, tako kot vsi ljubljanski zdravstveni delavci, pravijo, da si z »Zeleno knjigo« prav gotovo nihče ne obeta boljšega zdravstvenega varstva. Uspešnost dela se vendar ne meri po boleznih, ampak po ZDRAVJU.

Bencin, bencin…

Da ima stabilizacijska palica dva konca, zelo dobro čutijo delavci našega zdravstvenega doma. Velikost naše občine zahteva razpršenost zdravstvenih enot in veliko obiskov po domovih na terenu. Delo zdravstvenih enot je zato povprečno dražje kot v mestu, omejitev porabe sredstev za gorivo (80 odstotkov lanskih) pa posredno znižuje vrednost dragocenega delovnega časa oziroma draži posamezna dela. Dogaja se n. pr., da zdravnika po opravljenem delu na zdravstveni enoti čakata službeni avto, s katerim se je odpeljala po terenu patronažna sestra, ker so skupaj odpotovali iz Ljubljane. Če bi sešteli vrednost ur visoko izobraženih delavcev in povrnjenega bencina, bi dobili prav gotovo nestabilizacijske podatke.

Dogovor o napredovanju

»361 delavcev združuje delo v naši temeljni organizaciji. Organizirane imamo vse službe zdravstvenega varstva. Po delitvi del v ZD Ljubljana opravljamo za vse Ljubljančane rentgensko in okulistično dejavnost.

Kljub temu, da bo letos za osnovno zdravstvo realno znatno manj sredstev, ne bomo znižali ravni dela. Nasprotno! Iščemo prihranke pri delu, znanju, organizaciji. Tako nameravamo letos razširiti zdravstveno vzgojo občanov. Večje število občanov z enakimi zdravstvenimi težavami bomo poučili o njihovem dovoljenem ravnanju in jih obvarovali poostejših oboljen in odsotnosti z dela.

Z načrtno vzgojo nosečnic in otročnic smo dosegli podaljšanje dobe dojenja in večjo odpornost dojenčkov. Prav ta uspeh nam bo močna spodbuda pri izvajanju vzgoje občanov.

Okrepili bomo posvetovanja in srečanja naših zdravnikov s specialisti iz univerzitetnega kliničnega centra. Z obogatenim in gotovejšim znanjem naših zravnikov bomo dosegli manj specialističnih pregledov na kliniki.

Vpeljali bomo obvezno strokovno izpopolnjevanje in seznanjanje naših ambulantnih delavcev z najsodobnejšimi dosežki po svetu in v domovini.

Predvsem bomo vztrajali na določitvi ustreznega strokovnega in finančnega razmerja med kliniko, osnovnim zdravstvenim varstvom in temeljnimi organizacijami zdravstvenega doma Ljubljana.

Vzpostavitev pravega razmerja je nujna, saj bo le tako mogoče rešiti zaplete, ki nastajajo v nekaterih sredinah. Obvezna je tudi zato, ker kar premočno pada delež naravnega dohodka, ki je namenjen zdravstvu. Če je ta znašal leta 1980 šest odstotkov, bo letos dosegel komaj 5,2 odstotka«, je razmejila nekatere probleme in naloge predsednica KPO Zdravstveni dom Ljubljana TOZD Vič dr. Jožica Recer.

STANE JESENOVEC

Draga je zaklad

Zakaj naj bi postala dolina Drage pri Igu žepni narodni park. Kdor je ne pozna, pomisli, da take zaščite ne more zaslužiti delček zemljišča ob neposredni bližini Ljubljane. Če pa si vzame nekaj ur časa, predvsem pa, če mu je dano, da o pomenu te doline za ptice prebere tudi nekaj podatkov, potem bo takoj podprl predlog o popolni ohranitvi tega območja.

S članom izvršnega odbora Lovske družine Ig ter predsednikom koordinacijskega odbora krimskega lovskega gojitvenega območja Janezom Jalnom smo obiskali to dolino in zbrali tudi nekaj podatkov.

»V dolini Drage so štirje bajerji z enostavnimi nazivi: veliki, mali, zrezani bajer, ki jih upravljamo lovci ter sredni bajer, ki je v uporabi GG Ljubljana obrat Škofljica. Bajerji so različnih površin. Mali bajer ima ohranjeno naravno podrast, veliki bajer pa smo lovci pred desetimi leti očistili, postavili frtico in zapolnili z vodo. Sedaj dosega na nekaterih mestih do šest metrov globine,« je kratko opisal tri posebnosti doline Drage.

Kaj pomenijo ti bajerji lovcem?

»Veliki bajer je pravzaprav rešitelj rac mlakaric. S pomočjo umetnih gnezdišč in inkubatorja smo pred slabimi desetimi leti pričeli s pospešeno vzrejo teh rac. Uspelo nam je vzgojiti več tisoč rac mlakaric in tako s pomočjo tudi drugih ukrepov obvarovati to raco pred iztrebljenjem. Nekatere race so našli obročkane celo v severni Italiji in Ukrajini.

Mali bajer, tisti z naravno podrastjo, je še vedno naravno območje, v katerem gnezdijo race mlakarice. Trudimo se, da bi skrajšali čas lova na race, predvsem pa, da bi bil prepovedan lov takrat, ko race še niso uperjene.«

To prav gotovo ni tako pomembno, da bi območje doline Drage proglasili za narodni park?

»Društvo za varstvo okolja Ljubljana navaja, da je v tej dolini nesporno tudi edino nahajališče želve sklednice v Sloveniji. Največji pomen pa imajo ribniki v ornitološkem pomenu. Tu je bilo opaženih vsaj 134 različnih ptičjih vrst, ki bodisi tu gnezdijo ali pa se ustavljajo med selitvijo. Ta številka se ne razlikuje dosti od števila vrst opaženih na Cerkniškem jezeru, v Sečovljah ali Bobovku znanih prebivališčih redkih ptic. Od redkih gnezdilk naj omenimo le veliko bobnarico (trenutno edino gnezdo v Sloveniji), čopastega ponirka in belo štorkljo. Na preletu med selitvijo pa so se tu ustavili orel belorepec (samo še ena najdba v Sloveniji), ribji orel, čaplje, pionirki, race…«

Kaj bi bilo potrebno storiti, da bi ostala dolina nedotaknjena?

»Sprejeti napovedani odlok in seveda razviti tudi pravilen odnos vseh, predvsem pa okoličanov, do tega izrednega naravnega zaklada. Lovci se še vse pogosto otepamo najrazličnejših krivolovcev, ki plenijo med ptičami in po bajerjih.«

Janez Jalen: »S pomočjo obnovljenega velikega bajerja smo rešili iztrebljenja raco mlakarico«

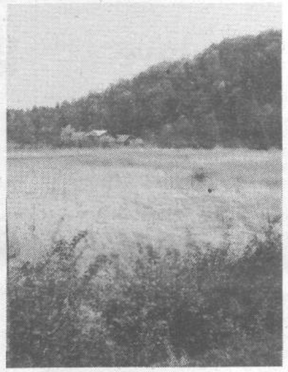

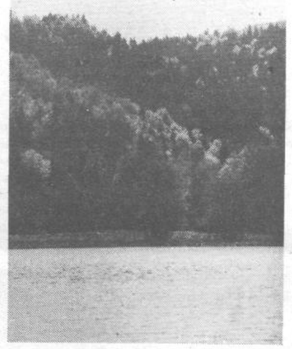

Mali in veliki bajer sta bivališče redkih ptic, ki jih moramo ohraniti

TA MESEC V SKUPŠČINI – TA MESEC V SKUPŠČINI – TA MESEC V SKUPŠČINI – TA MESEC V SKUPŠČINI – TA MESEC V SKUP

Julijsko zasedanje skupščine bo v sredo 13. julija ob 16. uri

Delegati bodo obravnavali kot osrednjo točko stanje in razvojne možnosti turizma v občini Ljubljana Vič-Rudnik

Na dnevnem redu pa bo še:

– Predlog odloka o ustanovitvi lovišč na območju občine Ljubljana Vič-Rudnik

– Predlog odloka o sprejemu načrta programske rešitve vodovodne trase za odsek vodarne Brst–Podpeč

– Predlog odloka o uvedbi melioracijskega postopka v Horjulski dolini na določenih območjih k.o. Vrzdenec k.o. Horjul in k.o. Zaklanec

– Osnutek odloka o razglasitvi Tivolija, Rožnika in Šišenskega hriba za naravno znamenitost

– Sklep o soglasju k statutu srednje šole za strojništvo

VIŠKI TURIZEM V SKUPŠČINSKIH KLOPEH

Glej, stvarnica vse ti ponudi…

Turizem, slovenski in jugoslovanski up v tekmi za devize, se bo po nekaj letih spet znašel na klopeh naših delegatov. »Stanje in razvojne možnosti turizma v občini Ljubljana Vič-Rudnik« je naslov naloge, ki se že v začetku otepa pretiranih ambicij. Sestavljalci gradiva ne napovedujejo gradnje večjega gostinskega lokala pod Rožnikom in campinga pod Cankarjevim vrhom, motelov na Turjaku in Dolgem mostu (kot gradivo iz leta 1970) ali pa hotela A kategorije pri Čadu (načrt iz leta 1975), poslovnega hotela v VM-1 in zimsko-rekreativnega centra na Rakitni (neizpolnjene želje iz leta 1977).

Kaj imamo in kaj zmoremo, bi lahko podnaslovili gradivo, ki bo zlasti izletnikom lahko dober pripomoček pri odločitvi za popotovanje po naši lepi občini. Veste, da imamo pri nas najglobje jezero v Sloveniji (podpeško), da raste na vzhodnem pobočju soteske Iške edini nešpljevolisti hrast v Sloveniji, da je lipo na dvorišču turjaškega gradu Prešeren v Turjaški Rozamundi preimenoval v hrast? Pri nas je doma Blagajev volčin, vodnjak s štirimi nimfami in Neptunom na dvorišču gradu v Polhovem Gradcu je spomenik I. kategorije, na Barju so se še ohranila kolišča, o katerih beremo v Jalnovih Bobrih.

Marsikaj zanimivega je torej v naši občini, vprašanje je le, če znamo vse to tudi ponuditi. V času bencinske krize je marsikdo spet privlekel na dan kolo, vse več ljudi se odloča za izlete z avtomobilom v bližnjo okolico, prenekateri se ob koncu tedna odpravljajo na avtobusno in železniško postajo. Kam? Čim bližje, pa vendar v naravo, na zanimive izletniške točke, kjer se človek spočije ob pogledu na naravne, kulturne in zgodovinske zanimivosti, ob tem pa si lahko tudi poteši žejo in lakoto, ki ju vzbudijo napori takega izleta. Opredelitev za izletniški turizem se Viču ponuja sama po sebi, zaledja pa ne manjka. Ljubljančani so prav gotovo željni narave in rekreacije v njej.

Krajevne skupnosti imajo pomembno vlogo

Nosilno vlogo pri razvoju turizma bodo morale prevzeti krajevne skupnosti. Recept je preprost. Ugotoviti je treba dejanske možnosti za turistično dejavnost, poskrbeti za primerno organiziranost (vsakdo naj prevzame svoje naloge – turistično društvo poskrbi za čisto okolje, skupaj s planinci za oznako turističnih poti, taborniki in gasilci za organizacijo raznih prireditev, svoje lahko pozimi in poleti dodajo tudi športniki, pa kulturna društva), predvsem paožjo in daljno okolico dobro obvestiti, kaj ponuja kraj. Praksa namreč kaže, da trajnega razcveta turizma ni moč pričakovati tam, kjer sloni vsa dejavnost na dveh aktivnih posameznikih v turističnem društvu, na marljivem gostilničarju ali skupini gasilcev. Šele ko svet krajevne skupnosti uskladi interese in organizira turistično dejavnost, so ob koncu lahko zadovoljni vsi: krajani in izletniki.

Danes imamo v občini le štiri aktivna turistična društva, eno pa se na pol prebuja – daleč premalo, da bi lahko vso težo razvoja turizma prevalili na njihova pleča. Svoj delež pa lahko nedvomno prispeva tudi gostinstvo, kjer nam združeno delo (Gostinsko podjetje Vič) ponuja 937 sedežev pod streho in 1.112 na prostem, zasebniki pa v 38 gostilnah 2.480 sedežev pod streho in 1.329 v hladni senci dreves, v 7 okrepčevalnicah skupno 469 in v 14 bifejih 545 sedežev. Število zasebnih gostinskih obratov se v zadnjih desetih letih praktično ni spremenilo, drugačna pa je struktura. Vse manj je dobrih gostiln, lahko zapišemo, saj se zasebniki raje usmerjajo v bifeje, kjer je pot do zaslužka lažja in hitrejša. Za razvoj turizma pa to ni dobro. Podatek, da je za goste v občini na voljo le 77 ležišč, pove dovolj – turisti se pri nas praktično ne ustavljajo. Veliko pa pričakujemo (že nekaj časa) od kmečkega turizma, ki mu bo treba dati še kakšno injekcijo (podobno kot v letu 1977, ko smo se odločili za to dejavnost).

Ob besedi turizem kaj hitro pomislimo tudi na devize. Lega občine je ugodna, saj čez leto odbrzi preko našega območja na milijone »deviznih« gostov zlasti proti morju in nazaj. Kako jih zastaviti? Včasih so se ujeli na kakšno vabo ob Tržaški cesti, danes pa je zahodna obvoznica že speljala tranzitne goste mimo Viča (jutri jih bo tudi južna obvoznica). Zato ostajata vsaj na papirju kot dolgoročna naloga dva projekta: obnova gradu Bokalce ter motelski objekt z dopolnilnimi dejavnostmi v Kozarjah.

Le celovita ponudba bi prinesla razcvet

Za razvoj turizma pa bodo morali prav gotovo strniti svoje vrste vsi zainteresirani: prevozniki, gostinci, trgovci, drobna obrt, zlasti domača in še kdo. Le oblikovanje celovite ponudbe lahko prinese rezultate. Kraji s stvarnimi programi turističnega razvoja pa naj imajo tudi prednost pri izgradnji infrastrukturnih objektov, zlasti cest; treba bi bilo oživiti tudi tradicionalne prireditve, ki so že nekdaj privabljale v nekatere kraje veliko število ljudi.

V gradivu, ki ga bodo za sejo skupščine prejeli delegati, so opisane tudi vse kulturne, naravne in zgodovinske danosti občine po območjih: v Polhograjskih dolomitih, na velikolaškem območju s Turjakom, na območju Rakitne in Podpeči, na Iškem območju, na Ljubljanskem barju z Ljubljanico in na mestnem območju. Ta informacija pa je lahko že tudi zametek lične brošure o zanimivostih naše občine.

Odlok o vodovodni trasi za odsek vodarne Brest–Podpeč

Načrt vodovodne povezave iz vodarne Brest-Podpeč je izdelal ljubljanski mestni vodovod. Gradivo za vodovodno traso Vodarne Brest-Podpeč je bilo javno razgrnjeno. Naselja Podpeč–Preserje, Kamnik pod Krimom, Prevolje, Jezero, Dolenja Brezovica, Notranje in Vnanje gorice, Goričica, Plešivica in Brezovica so povezana v skupni vodovodni sistem. Omenjena naselja, razen dela Brezovice imajo neustrezno vodopreskrbo zaradi oporečnosti vode iz obstoječih zajetij. Vodovodni sistem je sestavljen iz več manjših lokalnih vodovodov in za to pri upravljanju in vzdrževanju nastaja veliko problemov.

Zaradi tega je mestni vodovod predlagal sanacijo obstoječe vodopreskrbe z ureditvijo enotnega vodovodnega sistema s priključitvijo območja na vodarno Brest in osrednji vodovodni sistem Ljubljane. Tako bo od vodarne Brest potekal magistralni vodovod do vodohrama v Podpeči pod hribom »Sv. Ana«. Za urbanistični red KS Brezovica, Vnanje gorice in Notranje gorice je izdelana programska rešitev vodooskrbe. Vodovod se bo položil v glavnem v cestnem telesu, s samostojnim prečkanjem Iške in ostalih potočkov. Dolžina trase od vodarne Brest do prevezave na obstoječi vodovod znaša 6000 metrov. V času javne razgrnitve ni bilo pripomb. Le občinski komite za urejanje prostora predlaga, da mora investitor pridobiti sanitarno soglasje pred sprejemom načrta.

Za melioracijo horjulske doline pripravljen odlok

Z odlokom o izvedbi melioracijskih del in rabi kmetijskih zemljišč na območju K. o. Vrzdenec, K. o. Horjul in K. o. Zaklanec ob potoku Šujica (pred delegati bo osnutek) se ureja melioracija kmetijskih zemljišč na tem območju. Cilj te melioracije je zajeti pobočne in padavinske vode ter s tem zmanjšati vlago v zemljiščih in znižati podtalnico v tleh. Investitor melioracije po projektu Vodnogospodarskega podjetja Hidrotehnik-Tozd Hidroinženiring bo kmetijska zadruga Ljubljana – TOZD Vič.

Sredstva za izvedbo melioracije bo zagotovil investitor, za poseganje v zemljišča pa bo investitor sklenil z lastniki zemljišč pogodbe in ustanovil melioracijsko-proizvodno skupnost. Seveda pa bodo morali lastniki ali zakupniki zemljišč po izvršenih melioracijskih delih prilagoditi rabo zemljišč proizvodnemu programu kmetijske zadruge Ljubljana – TZO Vič. Vsa razpoložljiva dokumentacija je občanom na vpogled pri KZ Ljubljana – Cesta na Loko 4 in v KS Horjul.

Tivoli, Rožnik in Šišenski hrib naravna znamenitost

Občine Ljubljana-Center, Ljubljana-Šiška in Ljubljana Vič-Rudnik so skupno pripravile osnutek odloka o razglasitvi Tivolija, Rožnika in Šišenskega hriba za naravno znamenitost na podlagi predloga strokovne organizacije Ljubljanskega regionalnega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine. Osnova za predlog je bil Zakon o naravni in kulturni dediščini (Ur. l. SRS št. 1/81), ki nalaga občinski skupščini, da na svojem območju dele nepremične naravne in kulturne dediščine, ki imajo posebno kulturno, znanstveno – raziskovalno, zgodovinsko ali estetsko vrednost, razglasi za kulturni oziroma zgodovinski spomenik. Dogovorjeno je, da ga skupščine vseh treh občin sprejmejo sočasno in v enakem besedilu.

Odlok o razglasitvi Tivolija, Rožnika in Šišenskega hriba za naravno znamenitost je prvi akt te vrste v Ljubljani. Njegov osnovni namen je ohranitev naravnih in kulturnih lastnosti tega prostora, ki ga imenujemo »zelena pljuča« Ljubljane.

Tivoli, Rožnik in Šišenski hrib razglašamo za naravno znamenitost, saj to območje združuje takšne naravnovarstvene in kulturne vrednote oziroma lastnosti, ki jih je potrebno zaščititi pred nekontroliranimi posegi. Ohraniti in varovati je potrebno naravne lepote, prirodno prvobitnost, značilno floro in kulturno krajino za prebivalce Ljubljane in širše okolice, ki ta prostor izkoriščajo za oddih v naravi, za množično rekreacijo, učno-vzgojne, kulturno-pričevalne in znanstveno-raziskovalne dejavnosti. Namen zavarovanja je tudi uskladitev gospodarskih in drugih interesov z intresi varstva narave in to na način, ki omogoča funkcionalno izkoriščanje prostora in aktiven odnos do njegove izrabe ob tem, da se uveljavljajo njegove vrednosti in posebnosti.

Zaradi različnih naravovarstvenih kvalitet prostora se razglasi Tivoli , Rožnik in Šišenski hrib za krajinski park, v sklopu tega Mostec in Mali Rožnik za naravna rezervata, Pod Turnom za naravni spomenik in klasični del Tivolija za spomenik oblikovane narave.

Meje naravne znamenitosti se izogibajo vsem preveč urbaniziranim in obiskovalcem nedostopnim območjem, medtem ko so Železnica in Hala Tivoli s pripadajočimi objekti sestavni del Tivolija, čeprav po svoji funkciji rušijo ohranitvene interese.

Odlok zajema temeljne določbe, obseg naravne znamenitosti z naštetimi vsemi parcelami in imetniki in imetniki pravice upravljanja, varstvene režime, razvojne usmeritve in določa nadzor nad izvajanjem odloka.

Posebna pozornost je v odloku namenjena varstvenim režimom, katerih namen je, da se ohranjajo obstoječe namembnosti. Zato bodo zaželene in nujne tiste dejavnosti, ki prispevajo k ohranjanju in varovanju ter bogatenju tega prostora.

Celotno gradivo je na vpogled na Komiteju za družbene dejavnosti občine Ljubljana Vič-Rudnik.